

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 493. Fæmine an & qualiter fidejubere possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

fidejussores idonei non probantur, l. 7. ff. qui satisd. cog. c. Romana. §. contrahentes. de for. compet. in 6. cùm fidejussor idoneus non tam ex facultatibus, quām ex conveniendi facilitate astimetur, juxta l. 2. ff. qui satisd. cog. Muller. loc. cit. lit. v. inde deducens, studiosum idoneum fidejussorem non esse, nisi privilegio fori sui privilegiatus renunciet, (ad quas tamen renunciations non facili deveniendum, monet Jason. in l. 1. ff. si quis cautinem,) pro quo citat Rebuff, de privileg. scholar. privileg. 171. Jason loc. cit. & DD. in L. si fidejussor. ff. qui satisd. cog. eò quod facilè ad liberationem fidejussionis agere possit antequam solutio fiat, transendo nimur ab una Academia ad aliam. Idem dicit de iis, qui ita forum mutare solent, quod fidejussores idonei esse nequeant, qui jam quidem, dum fidejubent, sunt in foro rei sitae, -vel in foro contractus, mox tamen translaturum domicilium ad aliud territorium. Verum dependent hæc à quæstione, num fidejussores conveniendi coram suo Judice competente, an coram Judice principalis debitoris, ad quam responder Mynf. cent. 2. obf. 5. ex Bald. ad L. cum Archimedoram. C. ut in posseff. leg. quod sint in suo loco conveniendi, nisi renuncient privilegio fori, quod si fecerint, conveniantur in loco contractus per cit. c. Romana; eoque remitti debeant, ut renunciatio aliquid operetur. Addit tamen Mynf. plerosque existimare, quod quis etiam invitus ad forum contractus trahi possit absque renunciatione fori. Septimum pupilli infante majores sine autoritate tutoris fidejussores esse nequeant, l. 9. pr. ff. de autb. tut. l. 189. ff. de reg. Jur. Quamvis autem pupilli pubertati proximi accedente autoritate tutoris fidejubere possint. Arg. §. 1. Inf. de autb. tut. semper tamen propter beneficium restitutionis in integrum, quod iis in eo casu competit, fidejussores minus idonei reputantur, l. 3. C. de in integr. rest. minor. Muller. l. c. lit. e. ei vero, quod pupillus cum autoritate tutoris fidejubens obligetur civiliter, non obstat, quod fidejussio, l. 30. §. 1. ff. de partis, & ibi Jason. dicatur dilapidatio & donatio, qua etiam cum autoritate tutoris interdicta est pupillis, nam non est revera & proprieta talis; cum id, quod solvit & praestat fidejussor, actione mandati repetere potest. Muller. loc. cit. cum Wesenb. b. t. num. 3. Octavò minores habentes curatorem, sicut sine ejus autoritate alias invalidè contrahunt, sic etiam nulliter fidejubent; cùm per talen fidejussionem exponantur periculo læsionis in patrimonio seu rebus suis. Haunold. de J. & J. Tom. 3. tr. 9. num. 58. Et si cum alio simul fidejussit minor, ejus persona subtrahita, ille alius tenetur, l. 48. §. 1. ff. b. t. Lauterb. ibid. §. 14. Si vero non habeant curatorem, & soli contrahant, validè quidem fidejubent & obligantur, gaudent tamen beneficio restitutionis in integrum, l. 3. C. de in integr. restit. Gomez l. 2. var. c. 13. n. 19. Molin. a. 540. num. 45. Haunold. Lauterb. LL. cit. Wiesn. b. t. n. 5. Nonò filium familias fidejubere posse pro extraneo, esli sit extra dubium; cùm hic habeatur pro patrefamilias. Muller. loc. cit. lit. c. cum Zoël. in ff. b. t. num. 4. Hering. de fidejuss. c. 7. num. 328. Id tamen non procedit nisi in filiofamilias majore 25. annis, & fidejubente tenus tantum peculio suo, ut Bartol. in l. 3. ff. b. t. Muller. loc. cit. Hering loc. cit. n. 345. ubi etiam hinc deducit, filiumfamilias non dari fidejussorem idoneum in iis causis, in quibus non datur aetio contra patrem de peculio. De quo ulterius vide

Muller. uti & de eo, an & qualiter filiusfamilias pro patre fidejubere possit, & interdum teneatur.

Quæf. 493. Fœmina an & qualiter fidejubere possit?

1. Resp. primo: Fœminæ prohibentur fidejubere tot. tit. ff. & C. ad S.C. Vellejan. & universaliter quidem juxta l. 1. ff. eod. ubi dicitur, Vellejano lenatus consulto plenissimè comprehensum est, ne pro ulla fœminæ intercedant. Juxta quæ multò minus fidejubere poterunt; cùm intercedere sit quid latius quām fidejubere. Unde non tantum non fidejubere possunt pro personis sibi coniunctis, puta, mater pro filiis, l. 3. C. ad S.C. Vellejan. filia pro parentibus, l. 8. C. eod. uxor pro marito, l. 1. C. ne uxor pro marit. in quibus specialis ratio esse posset prohibitionis, nempe intempestivus & vehementior erga tales personas affectus; sed etiam pro quolibet extraneo ob eam generalem rationem, nimur ob earum variis deceptionibus obnoxiam imbecillitatem & imprudentiam, ex qua pericula ex fidejussione imminentia non providentes, & saepē vehementioris commiserationis aut amoris affectu facile mobiles abreptæ, fidejubendo rei familiaris jacturam incurrerent.

2. Resp. secundo: Valer nihilominus fidejussio mulieris, si facta instrumento publico coram tribus testibus; quamvis ea elidi postmodum possit interposita exceptione S.C. Vellejan. ut constat ex l. 1. & seq. C. ad S.C. Vellejan. ita ut mulier vi dictæ exceptionis sit libera ab omni obligatione tam naturali quām civili. De Lugo, de Just. d. 32. num. 11. Reiffenst. b. t. num. 19. adeoque tuta esse possit in conscientia, ut de Lugo, factam verò sine dicta solemnitate irritam esse ipso jure, nullamque inde, neque civilem, neque naturalem obligationem contractam etiam citra dictam exceptionem (salem jure codicis, quidquid sit de jure ff.) astruit, Reiffenst. loc. cit. allegans pro hoc expressum textum l. 23. §. fin. C. ad S.C. Vellejan. & Haunold. de J. & J. Tom. 3. tr. 9. 6. 7. num. 116. ita etiam, ut mulier in hoc casu non tantum in foro externo, sed & in interno conscientia libera sit ab omni obligatione tam naturali quām civili præstandi aliquid ratione talis fidejussionis factæ; cùm lex justa in foro externo etiam justa sit in foro interno; & ne alias mulieres ex hoc privilegio nullam utilitatem haberent, si eo utentes in conscientia tutæ non essent. Reiffenst. loc. cit. num. 20. citatis pro hoc Molin. de Just. d. 540. num. 20. Engels b. t. Unde & hi AA. deducunt; quod si mulier ex ignorantia sui privilegii Vellejani, vi cuius ex sua fidejussione ad nihil tenetur, ratione illius solveret aliquid, posset illud tam in foro interno quām externo condicere ac repetrere tanquam per errorem solutum, utpote habens veluti habitualem exceptionem perpetuam, L. qui exceptionem, ff. de conduct. indebit. Quin & creditor teneatur acceptum ab ea restituere, dum fidejussio ab ea facta sine publico instrumento consignata tribus testibus. Contrarium tenentibus Molin. loc. cit. allegans communem. Laym. th. mor. l. 3. tr. 4. c. 29. n. 5. in quantum asserunt, quascunque mulierum fidejussiones, etiam sine solennitate factas esse validas, & tamdiu illis obligari, donec mulier exceptione & privilegio S.C. Vellejan. utatur. Illud certum plures esse casus, in quibus fidejussio mulieris valeat, & eā stare teneatur in utroque foro, ita ut dicto privilegio gaudere non possit. Unde

3. Resp.

3. Resp. tertio: Valet & obligat fidejussio mulieris. Primo si fidejussionem suam juramento confirmavit, ex ea ratione, quod juramentum sine vi & dolo, non vergens in dispendium salutis eternae, aut in præjudicium alterius præstatum super actu legibus confirmato principaliter in favorem jurantis, licet secundario in favorem publicum, sit observandum juxta summarium & textum c. cum contingat. de jurejur. & hoc, etiamsi mulier ignorat sui privilegii juraverit, ut de Lugo de Jus. d. 32. n. 12. citatis pro hoc Molin. & Lessio, aliquie plures. Cujus tamen contrarium, nimisrum posse adhuc mulierem in hoc casu, non obstante juramento, uti suo privilegio, docent alii cum Covar. in c. quoniam paclum. part. 2. §. 3. num. 5. quorum sententiam probabilem & in praxi tutam fateri Sanch. de matrim. l. 4. d. 9. num. 15. & Lessium testatur de Lugo. Secundo, si pro fidejussione (intellige pro extraneo, & non pro marito interposita,) aliquid seu pretium accepit, idque legitime probatum, L. antiqua. C. ad S. C. Vellejan. de Lugo, l. c. Laym. l. 3. tr. 4. c. 29. num. 5. §. præterea. Wiestn. b. t. num. 8. Reiffenst. n. 12. Non tamen, si acceptum sit quocunque minimum, seu quod pro nihil reputatur, pro ut limitantur de Lugo & Wiestn. sed quod haberet rationem pretii respectu periculi fidejussionis, & quod, si ea venderetur, foret iustum, ut Wiestn. cum Brunnem. ad cit. L. antiqua. n. 2. uti & aliam limitationem adicit. De Lugo. Nimirum, ut datum dolose ad obligationem validandum, quod Judicis arbitrio relinquendum ait. Tertio, si mulier creditori debeat æquivalenter id vel tantundem pro quo se obligat, seu fidejubet mulier; vel si fidejubeat pro debitis defuncti, cuius hæreditatem ipsa emit ab hærede; vel pro illo, qui in æquali quantitate pro illa fidejussit, pro ut hac & simili habentur, L. sed si eum. L. aliquando. L. si mulieri dederim. L. debitrix. ff. ad S. C. Vellejan. l. 2. C. eod. Lugo, loc. cit. Quartò, si postquam ipsa se vel res suas pro extraneo obligavit, integro biennio ab hac obligatione elapsa pignus dedit, aut obligationem in se receptam ratam habuit, L. si mulier. ff. ad S. C. Vellejan. ex ea ratione sufficiente admendi ei beneficium S. C. Vellejan. quod fidejussio maturo consilio facta & stabilita, dum spatio biennii sèpius cogitare potuerit, & ex fidejussione imminentis periculum evitare. Wiestn. b. t. num. 8. de Lugo loc. cit. qui tamen ait, id locum non habere, si ab initio pactum fuisse de pignore vel obligatione innovanda elapsi biennio; cum hoc non tam esset innovare, quam exequi præcedentem. Quinto, si mulier ipsa major apud creditorem minorem 25. annis intercessit pro aliquo, non juvatur beneficio S. C. Vellejani, sed, ne minor defraudentur debito suo, conveniri potest, L. si apud. ff. de minor. Wiestn. Reiffenst. LL. cit. Sexto, si pro dote promissa fidejubeat, favore dotis beneficium S. C. Vellejan. admittente, l. fin. C. ad S. C. Vellejan. Lugo, Wiestn. Reiffenst. LL. cit. Septimò, si pro dimissione & libertate servi consequenda promittat aliquid solvendum fidejubeat, l. 2. C. ad S. C. Vellejan. L. veterum. C. eod. AA. iidem. Quod quia receptum est favore libertatis, qua est causa pia, mulierem quoque in alia quoque pia fidejubentem non juvari beneficio S. C. Vellejan. à nonnullis asseri à Tiraq. de privil. causa pie. privil. 113. ait Wiestn. Octavo, si sciens se non teneri ad fidejussionem, animo decipiendi creditorem id ignorantem fidejubeat, l. 2. §. 3. ff. ad S. C. Vellejan. Wiestn. loc. cit. idem esse dicens juxta l. §. C. ad S. C. Vellejan. si

mulier præsens expresse vel tacite sponte tamen, consentiret, ut bona sua à marito quasi propria obligarentur. Denique mulierem teneri stare fidejussioni, si beneficio S. C. Vellejan. renunciavit valide, extra dubium est; an vero validè renunciare ei possit maximè controversial est. Circa quod

4. Resp. quartò: Mulierem, quantum est de jure, valide ei renunciare posse absolute negant Castrensi. & Salicet. ad l. fin. ff. ad S. C. Vellejan. Angel. ad l. fin. eod. Bartol. Bald. &c. apud Reiffenst. b. t. n. 23. Quam sententiam juri communis scripto & ejus conditorum intentioni magis conformem, (quidquid sit de usu & consuetudine, vi cuius in omnibus ferè tribunalibus talis renunciatio pro valida habetur teste Alberic. in l. fin. §. fin. ff. ad S. C. Vellejan.) dicit Wiestn. b. t. n. 9. ne alias finis intentus à lege arcente foeminas à fidejubendo facile elidatur; cum mulier eadem facilitate, quā ad fidejubendum, etiam ad renunciandum suo privilegio inducatur. Quin & eidem cum juramento renunciari non posse resolvit Hunnius ad Treutl. d. 24. quest. 8. apud Wiestn. b. t. num. 10. quod tamen posterius communiter cum Covar. l. c. p. & §. 2. num. 5. Gutt. de juram. p. 1. c. 20. num. 2. & Haunold. Tom. 3. tr. 9. c. 1. controv. 7. num. 138. apud Reiffenst. num. 25. rejiciunt alii, eò quod, ut Molin. loc. cit. num. 12. talis renunciationis iurata observantia vacet omni peccato & culpa, adeoque suum effectum habeat, ut probatur à pari, dum renunciatio restitutionis in integrum facta à minore cum juramento valeat, & recursum ad illud beneficium impedit, ut habet communis DD. E contra posse eidem à foemina renunciari validè, & consequenter teneri eam tunc fidejussioni stare, si renunciatio facta expresse non tantum cum generali clausula, sed & in particulari. De Lugo loc. cit. alii. Ad quod tamen apud eundem. Molin. loc. cit. Less. loc. cit. num. 16. Gomez requirunt insuper, ut renunciatio fiat coram publico Magistratu seu in judicio. Quin & simpliciter & indistinctè posse isti suo privilegio renunciare mulierem majorem 25. annis, nulla vi aut dolo induxtam, etiam extra judicium, loquendo de jure seu præscindendo ab usu in contrarium, modo de privilegio suo debitè certiorata sit, docent Fachin. l. 2. controv. c. 60. Gail. cit. obs. 77. Sylv. v. fidejussor. quest. 1. Engels b. t. num. 7. quorum sententiae tanquam communiori & probabiliori se inhætere profitetur. Reiffenst. b. t. num. 24. citans l. fin. §. 4. C. ad S. C. Vellejan. & innixus l. penult. C. de paclis. Dun ibi dicitur: regula juris antiqui est, omnes licentiam habere his, quæ pro se inducta sunt, renunciandi. Privilegium autem hoc principaliter concessum in favorem mulierum, & non in favorem publicum, in quem quia principaliter concessum est privilegium clericale, ei clericus etiam sub juramento renunciare nequit. Quā sententia posteriori satis probabili stante, mulier simpliciter renuncians dicto suo privilegio fidejussione sua obligabitur. Porro notandum hic cum de Lugo, quod in omnibus casibus, in quibus privilegio S. C. Vellejan. frui non possit mulier, possit tamen petere restitutionem in integrum, si minor est 25. annis non secus ac aliij minores.

Quæst. 494. An & qualiter fidejussores esse possint clerici, religiosi & Prælati ecclæsiastici?

1. R Esp. ad primum: Tametsi clerici seculares universaliter videantur prohiberi esse fidejussores